

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

27 ianuarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014 în cauza penală în privința lui

Miron Ion Constantin, născut la 08 aprilie 1953, originar din s.Zăicani, r-nul Rîșcani, domiciliat în mun.Chișinău, bd.Moscovei 7/2, ap.64.

Termenul examinării cauzei:

1. 18.06.2012 - 12.12.2013 - prima instanță,

2. 29.01.2014 - 16.06.2014 - instanța de apel,

3. 25.08.2014 - 24.12.2014 - instanța de recurs.

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹ Cod de procedură penală legal executată.

Colegiul penal asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 12 decembrie 2013, Miron Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Miron Ion a fost învinuit de faptul că, la sfârșitul lunii noiembrie 2011, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, creîndu-i condiții speciale în acest sens, și cunoscînd cu certitudine că nu dispune de licență pentru prestarea serviciilor de avocat, a afișat pe ușa biroului nr.204 din sediul situat pe str.Miron Costin 7, mun.Chișinău, o plăcuță cu inscripțiile „Biroul de avocați Neron”, prin care crea o falsă reprezentare despre calitatea sa, profitînd de starea precară și condițiile de vulnerabilitate a cet.Coroi Nistor, conștientizînd că angajamentul asumat este irealizabil, sub pretextul reprezentării intereselor fiului acestuia, Coroi Vasile, care este persoană cu dezabilitate de gradul întâi din copilărie, exercitînd o influență psihică asupra conștiinței și voinței persoanei, cît și profitînd de încrederea acordată, în baza unor contracte formale și fictive cu privire la prestarea serviciilor juridice, pe parcursul a trei zile, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobîndit ilegal de la Coroi Nistor bani în sumă de 5000 lei, solicitînd de la ultimul în aceleași scopuri și o sumă suplimentară de 300 euro, care nu i-a fost transmisă, pe

motiv că onorariul și cerințele înaintate în raport cu serviciile promise purtau un caracter dubios, după care banii primiți i-a folosit în interese personale, fără a efectua careva acțiuni în scopul stabilit, iar la cerința persoanei de restituire a sumei, ultimul nu a recunoscut suma transmisă, invocând că a primit doar 150 lei pentru acordarea unor consultații juridice, eschivându-se prin diferite metode de la restituirea acesteia, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 5000 lei.

3. Sentinței a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care I.Miron să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de răspundere și de a gestiona mijloace bănești pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art.84 alin.(4) Cod penal, definitiv la 5 ani și 6 luni închisoare, invocând că sentința este ilegală, deoarece instanța nu a dat o apreciere corectă probelor acuzării, și anume declarațiilor părții vătămate N.Coroi, cât și probelor scrise, care pe deplin demonstrează vinovăția inculpatului; instanța nu a luat în considerație faptul că la semnarea contractelor de prestare a serviciilor juridice, inculpatul nu a eliberat lui N.Coroi o copie a acestuia, dar i-a eliberat o xerocopie a licenței de avocat, pe când dînsul la acel moment nu era în drept de a presta asemenea profesie; instanța incorect a tras concluzia că plăcuța instalată pe ușa bir.204 cu inscripția „biroul de avocați”, nu demonstrează scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane; instanța nu a reținut nici modificările operate în dispozițiile art.75 alin.(1) Cod de procedură civilă, prin care în cadrul unui proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele prin intermediul unui avocat sau avocat stagiar, însă, contrar acestor prevederi, inculpatul nedeținînd licență de avocat a primit de la N.Coroi suma de 5000 lei, asumîndu-și angajamentul de a-i reprezenta interesele în ședințele de judecată, fapt confirmat prin procura nr.16943, astfel că, prin acțiunile sale, intenționat a profitat de starea precară și condițiile de vulnerabilitate a părții vătămate, și prin înșelăciune și abuz de încredere a dobîndit de la ultimul suma de bani solicitată, prin ce a realizat latura obiectivă a infracțiunii de care a fost învinuit; partea descriptivă a sentinței nu corespunde cu cea dispozitivă, deoarece instanța, în partea descriptivă a sentinței, a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii, iar în dispozitiv a dispus achitarea acestuia, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză și corect a considerat că învinuirea înaintată inculpatului nu și-a găsit confirmare, fiind bazată pe presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, nefiind administrate careva probe incontestabile, care ar dovedi vinovăția lui I.Miron în săvîrșirea infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul este absolvent al Facultății de Drept și deține diplomă de jurist. Începînd cu 20.10.1992 avea înregistrat pe numele lui ÎI “Advocate-Miron”, cu toate actele de înregistrare în regulă, iar obiectivul de activitate era – activități juridice, ce-i acorda dreptul de a presta servicii de asistență juridică contra plată, inclusiv să-și posteze anunțuri despre serviciile prestate și să întocmească diferite cereri în instanțele naționale la solcitatea clienților.

Instanța de apel, reținând declarațiile părții vătămate, care a relatat că a aflat despre I.Miron din anunțul postat în noiembrie 2011 în ziarul Makler, cu care a avut încheiat contract de prestare a serviciilor juridice, în baza căruia ultimul a studiat mai multe acte prezentate de dânsul, i-a întocmit o acțiune civilă și a primit o procură ca să-i apere interesele, și analizându-le în coraport cu probele puse la baza sentinței de achitare, a dedus că pe caz nu a fost realizată latura obiectivă și nici subiectivă a escrocheriei, deoarece inculpatul nu a intenționat să dobândească ilicit averea părții vătămate N.Coroi, intenția acestuia a fost îndreptată spre a-și câștiga existența, acordând servicii în calitate de jurist, fapt ce rezultă din contractul încheiat cu partea vătămată.

La fel, instanța de apel a constatat că neînțelegerea apărută între inculpat și partea vătămată s-a datorat faptului că ultimul i-a cerut restituirea banilor transmiși pentru acordarea serviciilor din motivul existenței greșelilor în textul cererii întocmite, iar inculpatul la acel moment nu dispunea de suma pe care urma să o restituie, fapt ce nu poate servi drept temei pentru a-l acuza în dobândirea ilicită a banilor, care ulterior au fost restituiți părții vătămate, aceasta neavând careva pretenții de ordin material față de inculpat.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpatul corect a fost achitat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, invocându-se temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că prima instanță la examinarea cauzei a acordat prioritar declarațiilor inculpatului, fără a da o apreciere obiectivă celorlalte probe aduse în confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate, și anume declarațiilor părții vătămate N.Coroi, a martorilor D.Prodan, A.Zbîrnea și înscrisurilor prezente în materialele dosarului; hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii; instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a corectat eroare comisă de prima instanță, care în descriptivul sentinței a concluzionat că inculpatul urmează a fi achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii, iar în dispozitiv a dispus achitarea acestuia, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, în rest invocând aceleași motive ca în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța

de fond ori poate da o nouă apreciere probelor din dosar, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Articolul 417 alin.(1) pct.7)-8) Cod de procedură penală, stipulează că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au condus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de apel, potrivit art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul conchide că, în cauza dată, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Conform apelului declarat, procurorul a invocat ilegalitatea sentinței din motiv că instanța nu a dat apreciere obiectivă probelor cauzei, și anume declarațiilor părții vătămate N.Coroi, a martorilor D.Prodan, A.Zbârnea și înscrisurilor prezente în materialele dosarului, care dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate, inclusiv indicând că partea descriptivă a sentinței nu corespunde cu cea dispozitivă, deoarece instanța în partea descriptivă a sentinței descriind circumstanțele cauzei și motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, a enunțat temeiul pentru achitarea inculpatului - *lipsa faptei infracțiunii*, pe când în partea dispozitivă l-a achitat pe I.Miron de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) Cod penal, pe motiv că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*.

Potrivit deciziei, instanța de apel a respins apelul procurorului și a menținut sentința motivând că prima instanța corect a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel, menținând sentința de achitare în privința lui I.Miron nu a dat apreciere obiectivă probelor cauzei, care în opinia procurorului, cert confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, inclusiv și asupra temeiului că motivul achitării din descriptivul sentinței nu corespunde cu cel din dispozitivul sentinței, de unde reiese că ambele instanțe de judecată nu au respectat prevederile art.390, 394 alin.(3) Cod de procedură penală, privind alcătuirea părții descriptive și dispozitive a hotărârii.

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare în aceeași hotărâre judecătorească - *lipsa faptei infracțiunii și fapta nu întrunește elementele infracțiunii*, și nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel, sînt erori de drept procedural care se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Circumstanțele expuse atestă că instanța de apel a comis erori de drept, care nu pot fi corectate de instanța de recurs, recursul fiind întemeiat, astfel decizia atacată urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor apelului, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sîli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014 în cauza penală în privința lui Miron Ion și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 27 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun